TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. rugsėjo 23 d.*

Byloje C-150/03 P

dėl apeliacinio skundo pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį,

pateikto 2003 m. kovo 31 d.,

Chantal Hectors, gyvenanti Mont-sur-Rolle (Šveicarija), atstovaujama advokatų G. Vandersanden ir L. Levi, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Parlamentui, atstovaujamam H. Von Hertzen ir J. F. De Wachter, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovui pirmoje instancijoje,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann, J.-P. Puissochet (pranešėjas), J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sekretorė M. Mugica Arzamendi, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. vasario 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs šalių pateiktas pastabas,

išklausęs 2004 m. kovo 11 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Chantal Hectors savo apeliaciniame skunde prašo panaikinti 2003 m. sausio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Chantal Hectors prieš Parlamentą* (T-181/01, Rink. VT p. I-A-19 ir II-103, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo atmestas jos ieškinys dėl, pirma, kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos, paskyrusios poną B Europos Parlamento Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos (toliau – ELP-ED

frakcija) olandų kalbos administratoriumi ir atmetusios apeliantės kandidatūrą į šias pareigas, sprendimo, bei sprendimo, atmetančio jos skundą (toliau – ginčijami sprendimai), panaikinimo ir, antra, nurodymo Parlamentui jai atlyginti žalą su palūkanomis.

Teisinis pagrindas

2 Pagal Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – Įdarbinimo sąlygos) 2 straipsnį:

„Pagal šias įdarbinimo sąlygas „laikinasis tarnautojas" yra:

<...>

c) tarnautojas, tarnybos interesais įdarbinamas laikinai padėti Europos Bendrijų steigimo sutartyje ar Europos Bendrijų jungtinės tarybos ir jungtinės komisijos steigimo sutartyje numatytas pareigas einančiam asmeniui, arba vienos iš Bendrijų institucijų ar organų, arba vienos iš Europos Parlamento politinių frakcijų išrinktam pirmininkui ir kuris nėra Bendrijų pareigūnas;

<...>"

3 Įdarbinimo sąlygų 11 straipsnis, tarp kita ko, nurodo, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) 11–26 straipsniai, susiję su Europos Bendrijų pareigūnų teisėmis ir pareigomis, pagal analogiją taikomi laikiniesiems tarnautojams ir kad sprendimai, susiję su konkrečiu laikinuoju tarnautoju, yra skelbiami kaip numatyta Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje.

4 Pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimo ir kategorijos ar tarnybos pakeitimo vidinės taisyklės, priimtos 1989 m. kovo 15 d. Parlamento valdybos (toliau – 1989 m. kovo 15 d. Taisyklės), nustato:

„II skyrius. Laikinieji tarnautojai

<...>

8 straipsnis

Laikinieji tarnautojai politinėse frakcijose įdarbinami *ad hoc* komiteto, paskirto kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos, kurio vienas iš narių turi būti paskirtas Personalo komiteto, pasiūlymų pagrindu.

9 straipsnis

Pranešimai apie laisvas darbo vietas politinėse frakcijose turi būti paskelbti institucijoje ir už jos ribų. Įvertinus kandidatų bylas ir remdamasis suinteresuotos

politinės frakcijos laikantis teisės aktų nuostatų patvirtintais kriterijais, susijusiais su darbo vietos, kurią reikia užpildyti, nustatymu, *ad hoc* komitetas sudaro kandidatų, kurie atitinka administracinio pobūdžio reikalavimus, išdėstytus pranešime apie laisvą darbo vietą, sąrašą. Šis sąrašas turi būti perduotas kompetentingai sudaryti darbo sutartis tarnybai."

5 Pagal 2000 m. vasario mėn. ELP-ED frakcijos generalinio sekretoriaus dokumentą „Personalo įdarbinimo procedūros" (toliau – dokumentas, susijęs su įdarbinimo procedūra ELP-ED):

„5. Atrankos komisija yra atsakinga už įdarbinimo procedūrą ir ją turi sudaryti pirmininkas, kuris paprastai yra susijusios tarnybos vadovas, mažiausiai du kiti frakcijos sekretoriato nariai, kurių lygis yra tas pats ar aukštesnis nei tas, į kurį pretenduoja kandidatas, Frakcijos personalo komiteto atstovas ir Parlamento personalo komiteto atstovas. Atrankos komisijos pirmininkas atsakingas už procedūrų, išdėstytų prieduose, laikymąsi. Remdamasi priedais Atrankos komisija turi parengti egzaminus raštu ir žodžiu, nustatyti praeinamąjį balą, kandidatų, kurie turi būti įrašyti į (tinkamų kandidatų) sąrašą, skaičių ir šio sąrašo galiojimo trukmę.

6. Visais normalios nesutrumpintos procedūros atvejais konkursą laimėjusių kandidatų sąrašą, kuriame nurodyti jų surinkti balai, Atrankos komisija perduoda Frakcijos vadovybei. Jei norima užpildyti tik vieną laisvą darbo vietą, vadovybė pasirenka vieną iš pirmųjų trijų sąrašo kandidatų. Kai norima užpildyti dvi darbo vietas, vadovybė pasirenka iš pirmųjų penkių kandidatų."

Faktinės bylos aplinkybės

6 Faktinės bylos aplinkybės yra išdėstytos skundžiamo sprendimo 5–16 punktuose:

„5 ELP-ED frakcija pranešimą apie laisvas laikinojo olandų kalbos tarnautojo darbo pareigas paskelbė 2000 m. gegužės 29 d. – birželio 14 d. Parlamento pranešimų apie įdarbinimą suvestinėje Nr. 14/2000.

6 Pranešimo apie laisvą darbo vietą šioms pareigoms užimti turinys buvo toks:

„Frakcijos paskyrimų tarnyba nusprendė pradėti atrankos procedūrą į laisvas olandų kalbos administratoriaus ar administratoriaus padėjėjo (V/M) A8 ar A7/A6 lygio (laikinasis tarnautojas) pareigas.

<...>

Darbo pobūdis:

Kvalifikuotas pareigūnas, būdamas pavaldus savo vadovams, yra atsakingas už užduočių, susijusių su ELP-ED frakcijos veiklos koncepcija ir analize, atlikimą. Šios užduotys reikalauja sugebėjimo dirbti grupėje.

Reikalaujama kvalifikacija ir profesinė patirtis:

— diplomu patvirtintas išsilavinimas, atitinkantis universitetines studijas arba atitinkamo lygio profesinis pasirengimas,

— labai geras Europos Sąjungos institucijų struktūros ir jų veiklos išmanymas,

— sugebėjimas pagal bendrus nurodymus atlikti koncepcinius, analitinius ir sintezės darbus,

— labai geros vienos iš Europos Sąjungos oficialių kalbų žinios ir geros kitos iš šių kalbų žinios.

Speciali kvalifikacija:

Tarnybos tikslais reikalaujama:

— labai gerų olandų kalbos žinių ir gerų vokiečių bei prancūzų arba anglų kalbos žinių; taip pat bus atsižvelgta į kitų Bendrijos kalbų mokėjimą,

— gero Europos Sąjungos struktūros ir institucijų veiklos išmanymo,

— ELP-ED frakcijos programų tikslų ir veiklos bei Bendrijos politikos išmanymo; ES žemės ūkio politikos žinios ir (ar) profesinė patirtis šioje srityje būtų privalumas,

— 2 metų įrodyta darbo patirtis pateisintų įdarbinimą A7/A6 lygyje."

7 Pranešimas apie šią darbo vietą taip pat buvo paskelbtas daugelyje laikraščių olandų kalba.

8 2000 m. birželio 21 d. laišku apeliantė pateikė paraišką dalyvauti konkurse į ginčijamas pareigas, kuri buvo priimta.

9 2000 m. spalio 9 d. ieškovė dalyvavo rašytiniame atrankos egzamine, po to, 2000 m. spalio 19 d., žodiniame egzamine.

10 2000 m. spalio 19 d. *ad hoc* komitetas, numatytas 1989 m. kovo 15 d. taisyklių 8 straipsnyje, veikdamas kaip atrankos komisija, kaip numatyta dokumento,

susijusio su įdarbinimo procedūra ELP-ED, 5 punkte (toliau – komisija), priėmė ataskaitą dėl ginčijamos pareigybės užėmimo. Tarp kita ko, ataskaitoje buvo nurodyta:

„Tinkamų kandidatų sąrašo nustatymas

Savo darbo pabaigoje (komisija) nusprendė į (tinkamų kandidatų) sąrašą įrašyti šių kandidatų pavardes:

— Chantal Hectors (83,50 balų)

— Ponia L (73,50 balų)

— Ponas B (65,25 balų)

Remiantis (1989 m. kovo 15 d. taisyklių) 9 straipsniu, visus sprendimus dėl kandidato į svarstomas pareigas pasirinkimo priima Europos liaudies partijos ir Europos demokratų frakcijos kompetentinga sudaryti laikinųjų tarnautojų darbo sutartis tarnyba".

11 2000 m. lapkričio 7 d. kiekvienas iš trijų atrinktų kandidatų susitiko per pokalbį su keturiais ELP-ED frakcijos Nyderlandų delegacijos nariais.

12 2000 m. lapkričio 22 d. komisijos pirmininkas apeliantę informavo, kad ji buvo įtraukta į tinkamų kandidatų sąrašą.

13 Negavusi informacijos dėl tolimesnės ginčijamos įdarbinimo procedūros eigos, 2001 m. sausio 16 d. apeliantė parašė komisijos pirmininkui.

14 2001 sausio 31 d. laišku komisijos pirmininkas informavo apeliantę, kad buvo išrinktas ponas B. Taip pat šiame laiške buvo išdėstyta:

„Spalio 9 ir 19 d. žodiniame ir rašytiniame egzaminuose Jūs surinkote 83,5 balų (iš 100 balų). Todėl Jūs esate (tinkamų kandidatų) sąrašo pirmoje vietoje.

Kaip įprasta, komisija trijų pirmųjų kandidatų pavardes perdavė frakcijos vadovybei. Vadovybė priėmė pirmiau nurodytą sprendimą.

Patvirtinimui cituoju šią nuostatą:

Remiantis (1989 m. kovo 15 d. taisyklių) 9 straipsniu, visus sprendimus dėl kandidato į svarstomas pareigas pasirinkimo priima Europos liaudies partijos ir Europos demokratų frakcijos kompetentinga sudaryti laikinųjų tarnautojų darbo sutartis tarnyba."

15 2001 m. balandžio 11 d. apeliantė pateikė skundą dėl sprendimo paskirti poną B ir atmesti jos kandidatūrą. Tarp kita ko, šiame skunde išdėstyta:

„2001 m. sausio 31 d. laišku (komisijos) pirmininkas mane informavo, kad (komisija) mane įrašė į pirmą pagal privalumus atrinktų kandidatų sąrašo vietą (su 83,5 balais iš 100), bet ELP-ED (frakcija) į laisvas pareigas paskyrė poną B. Nei šis sprendimas, nei nustatytos privalumų eilės nesilaikymas nebuvo pagrįsti.

Mano nuomone, kai paskyrimų tarnyba pradeda tarnautojo įdarbinimo specifinėse pareigose konkurso procedūrą, net jei tai laikinasis darbas, remiantis nusistovėjusia Pirmosios instancijos teismo praktika, paskyrimų tarnyba turi remtis konkurso rezultatais ir (komisijos) nustatyta eilės tvarka, išskyrus jei išskirtinės, prideramai pagrįstos aplinkybės leidžia pasielgti kitaip."

16 2001 m. gegužės 28 d. laišku ELP-ED frakcijos pirmininkas atmetė šį skundą. Tarp kita ko, šiame laiške jis teigia:

„Aš įvertinau visas Jūsų pastabas ir motyvus, tačiau remiuosi Tarnybos nuostatų 30 (straipsniu), kuris nustato, kad atrankos komisiją kiekvienam konkursui paskiria paskyrimų tarnyba. Komisija sudaro tinkamų kandidatų sąrašą, o paskyrimų tarnyba nusprendžia, kuriuos iš kandidatų paskirti į laisvas darbo vietas. Nėra abejonės, kad (paskyrimų tarnyba) neturi vadovautis tinkamų kandidatų sąraše nustatyta eilės tvarka.

Esant šioms sąlygoms Jūs suprasite, kad Jūsų skundas nepagrįstas ir yra atmestas."

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

7 2001 m. rugpjūčio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui pateiktu ieškiniu Chantal Hectors prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

8 Pagrįsdama savo ieškinį, apeliantė rėmėsi procedūriniu pagrindu dėl pareigos motyvuoti pažeidimo ir keturiais teisiniais pagrindais dėl bylos esmės, pirma, dėl akivaizdžios vertinimo klaidos ir teisės klaidos, tarnybos interesų pažeidimo ir Įdarbinimo sąlygų 12 straipsnio pažeidimo; antra, dėl Tarnybos nuostatų 29 ir 30 straipsnių pažeidimo, pranešimo apie laisvą darbo vietą pažeidimo ir principo *patere legem quam ipse fecisti* pažeidimo; trečia, dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo pažeidimo ir, ketvirta, dėl pareigos atsižvelgti į pareigūnų interesus pažeidimo. Be to, apeliantė teigė, kad šie teisės pažeidimai padarė jai materialinę ir moralinę žalą, kuri turi būti atlyginta.

9 Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu atmetė apeliantės ieškinį visa apimtimi, pripažinęs visus apeliantės teisinius pagrindus nepagrįstais.

10 Dėl pirmo teisinio pagrindo dėl pareigos motyvuoti pažeidimo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 35–46 punktuose manė, kad sprendimas neatrinkti apeliantės į pareigas buvo pakankamai motyvuotas, kadangi ji buvo informuota apie kitus atrankos procedūros etapus ir sąlygas, nustatančias šios procedūros teisėtumą. Jis manė, kad sprendimas paskirti poną B, kuris nereikalavo papildomos motyvacijos, be tos, kuri buvo pateikta su pirmuoju sprendimu, buvo taip pat pakankamai motyvuotas.

11 Prieš padarydamas šias išvadas, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 36 ir 37 punktuose visų pirma pažymėjo, kad priimdama sprendimą dėl vieno iš kelių kandidatų pasirinkimo kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba turėjo pareigą motyvuoti, bent jau atmesdama neatrinkto kandidato skundą (1993 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vela Palácios prieš ESK*, T-25/92, Rink. P. II-201, 22 punktas ir 1995 m. sausio 26 d. Sprendimas *Pierrat prieš Teisingumo Teismą*, T-60/94, Rink. VT p. I-A-23 ir II-77), ir kad šios pareigos motyvuoti apimtis kiekvienoje byloje turi būti nustatyta remiantis jos faktais.

12 Be to, jis pažymėjo, pirma, kad remiantis dokumento, susijusio su ELP-ED įdarbinimo procedūra, 6 punktu, jei buvo laisva tik viena darbo vieta, frakcijos vadovybė pasirinkdavo vieną iš trijų pirmųjų kandidatų, esančių pasiūlymus teikiančios komisijos sudarytame tinkamų kandidatų sąraše. Antra, jis teigė, kad laikinojo tarnautojo įdarbinimas Parlamento politinėje frakcijoje, pagrįstas Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio c punktu, iš esmės suponuoja abipusio pasitikėjimo santykius.

13 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 41–45 punktuose nusprendė, kad laikinojo tarnautojo įdarbinimo Parlamento politinėje frakcijoje atveju, kai frakcijos vadovybė gali visiškai laisvai pasirinkti vieną kandidatą iš tinkamų kandidatų sąrašo, motyvavimas gali apimti tik teisės reikalavimus, kurie buvo taikomi paskyrimo procedūros teisėtumui. Pirmosios instancijos teismo nuomone, ši informacija buvo tiksliai perduota apeliantei, pirmiausia 2001 m. sausio 31 d. Atrankos komisijos pirmininko laišku, o vėliau – 2001 m. gegužės 28 d. ELP-ED frakcijos pirmininko laišku, atmetančiu jos skundą.

14 Dėl antro teisinio pagrindo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 65–78 punktuose manė, kad ELP-ED frakcijos vadovybė kaip kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba, nepaskirdama apeliantės, o paskirdama poną B į pareigas, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, bei *a fortiori* nepažeidė nei tarnybos interesų, nei Įdarbinimo sąlygų 12 straipsnio 1 dalies.

15 Pažymėdamas, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba, įdarbindama laikinuosius tarnautojus, turi dar didesnę veikimo laisvę nei paskyrimų tarnyba, kuri neįpareigota tiksliai vadovautis tinkamų kandidatų sąraše nustatyta eilės tvarka, Pirmosios instancijos teismas manė, kad frakcijos vadovybė, vykdydama savo teisę pasirinkti kandidatą, kuris bus įdarbintas, turėjo teisę daugiau atsižvelgti į kandidatų, pripažintų tinkančiais eiti svarstomas pareigas, darbo patirtį.

16 Taigi Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba neviršijo savo labai plačių vertinimo įgaliojimų, nuspręsdama, kad ponas B turėjo pakankamai patirties, susijusios su Europos klausimais ir didesnę darbo patirtį nei apeliantė Bendrosios žemės ūkio politikos srityje, nepaisant to, kad ji surinko daugiau balų rašytiniame atrankos egzamine.

17 Taip pat Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 93–107 punktuose atmetė apeliantės pateiktą trečiąjį teisinį pagrindą.

18 Dėl tariamo Tarnybos nuostatų 29 ir 30 straipsnių pažeidimo jis nusprendė, kad laikinojo tarnautojo įdarbinimo procedūra reglamentuojama tik atitinkamų Įdarbinimo sąlygų nuostatų ir Parlamento priimtų vidaus taisyklių, bet ne Tarnybos nuostatų, susijusių su pareigūnų įdarbinimu.

19 Jis konstatavo, kad tas faktas, jog sprendimas atmesti skundą, kaip ir 2001 m. birželio 14 d. Parlamento pirmininko laiškas komisijos, susijusios su laikinųjų tarnautojų įdarbinimo politinėse frakcijose procedūra, pirmininkui, nurodo Tarnybos nuostatų 30 straipsnį ir laikinųjų tarnautojų įdarbinimą „pagal įdarbinimo procedūras,

analogiškas pareigūnų įdarbinimo procedūroms", neleidžia nustatyti, kad atitinkamos Tarnybos nuostatų nuostatos taikytinos laikiniesiems tarnautojams.

20 Dėl pokalbių tarp Nyderlandų delegacijos narių ir tinkamų kandidatų sąraše esančių kandidatų, kurie apeliantės teigimu, pažeidė ir Tarnybos nuostatus, ir Parlamento vidaus taisykles, Pirmosios instancijos teismas manė, kad kompetentinga tarnyba turėjo teisę organizuoti šiuos pokalbius.

21 Pirmosios instancijos teismas manė, kad ši teisė, nenustatyta nei 1989 m. kovo 15 d. taisyklėse, nei dokumente, susijusiame su ELP-ED įdarbinimo procedūra, išplaukia iš labai plačių kompetentingos tarnybos vertinimo įgaliojimų pasirenkant atrankos procedūros organizavimo ir įgyvendinimo būdus. Atitinkanti abipusio pasitikėjimo santykių reikalavimą, taikomą laikinojo tarnautojo įdarbinimui Parlamento politinėje frakcijoje pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio c punktą, ši teisė negali prieštarauti Tarnybos nuostatoms, reglamentuojančioms pareigūnų įdarbinimą, kadangi jos netaikomos laikiniesiems tarnautojams.

22 Be to, dėl tariamo frakcijos vadovybės kandidatų kvalifikacijos nepalyginimo Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į Parlamento tvirtinimus, jog kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba savo sprendimą priėmė remdamasi visa komisijos byla, kandidatų bylomis ir Nyderlandų delegacijos rekomendacijomis, bei atsiželgiant į tai, kad apeliantė nepateikė jokių paaiškinimų ar įrodymų, galinčių pagrįsti jos argumentavimą, negalima manyti, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba patvirtino šį delegacijos pasiūlymą neatlikusi palyginamojo vertinimo.

23 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas manė, kad kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos laisvė pasirinkti atrankos procedūros organizavimo ir jos įgyvendinimo būdus apėmė ir apeliantės argumentus, susijusius su pokalbio su nacionaline delegacija eiga, pavyzdžiui, Personalo komiteto nario nebuvimas, pokalbio protokolo, ar motyvuotos ataskaitos nesurašymas. Tačiau tai nebuvo esminiai formalumai, kurie turi lemiamą poveikį įdarbinimo procedūros eigai.

24 Dėl ketvirto teisinio pagrindo, susijusio su vyrų ir moterų lygybės principo pažeidimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 117–125 punktuose nusprendė, kad apeliantė negalėjo įrodyti tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos prezumpcijos, todėl atsakovui nereikėjo įrodyti, kad nebuvo pažeistas vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principas. Iš tikrųjų diskriminacija negali būti preziumuojama iš vienintelio Chantal Hectors pateikto argumento, tai yra fakto, kad tuo metu, kai Nyderlandų delegacija buvo informuota, ji buvo šeštą mėnesį nėščia.

25 Be to, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad bet kuriuo atveju kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba nepažeidė vyrų ir moterų lygybės principo, kadangi paskirdama pono B kandidatūrą ji nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

26 Dėl penkto teisinio pagrindo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 131–135 punktuose nusprendė, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba nepažeidė savo pareigos atsižvelgti į pareigūnų interesus. Jis pažymėjo, kad kylantys iš šios pareigos galimi įsipareigojimų apribojimai negalėtų sutrukdyti administracijai imtis, jos manymu, reikalingų tarnybos interesams priemonių, susijusių su pareigūnų ir tarnautojų paskyrimu.

27 Pirmosios instancijos teismas manė, kad atsižvelgiant į labai plačius kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos vertinimo įgaliojimus nustatant šį interesą laikinųjų tarnautojų įdarbinimo atveju jo kontrolė turi apsiriboti klausimu, ar kompetentinga tarnyba veikė protingai ir savo teisių nenaudojo aiškiai klaidingai. Kadangi Parlamentas, nepaskirdamas Chantal Hector į svarstomas pareigas, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, pono B paskyrimas atititko tarnybos interesus, nes apeliantės interesai negali būti aukščiau už tarnybos interesus.

28 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas atmetė reikalavimus dėl žalos atlyginimo. Jis nusprendė, kad iš reikalavimų panaikinti nagrinėjimo išplaukė, jog apeliantė neįrodė kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos tariamai padarytų neteisėtų veiksmų.

Šalių reikalavimai

29 Apeliantė apeliaciniu skundu prašo, pirma, panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamus sprendimus, ir, antra, nurodyti Parlamentui atlyginti 60 554,70 EUR žalą, kurios suma gali būti padidinta, ir taip pat bylinėjimosi išlaidas pirmoje ir apeliacinėje instancijose.

30 Parlamentas prašo atmesti apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

31 Pagrįsdama savo ieškinį apeliantė iš esmės remiasi keturiais teisiniais pagrindais; pirmas pagrindas yra susijęs su lygybės, teisinio tikrumo ir tinkamos procedūros principų pažeidimu, antras – su pareigos motyvuoti pažeidimu, trečias – su Įdarbinimo sąlygų 12 straipsnio ir tarnybos interesų koncepcijos pažeidimu, ketvirtas – su vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo pažeidimu.

Dėl pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

32 Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, nenubausdamas kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos už motyvavimo trūkumą, pažeidė motyvavimo principą. Pastaroji turėjo konkrečiai motyvuoti savo sprendimą, jei ji nukrypo nuo eilės tvarkos, nustatytos atrankos komiteto tinkamų kandidatų į laikinojo tarnautojo pareigas sąraše.

33 Apeliantės teigimu, ši pareiga aiškiai išplaukia iš nusistovėjusios teismų praktikos, tai yra iš 1987 m. liepos 9 d. Sprendimo *Hochbaum & Rawes prieš Komisiją* (44/85, 77/85, 294/85 ir 295/85, Rink. p. 3259), iš minėto sprendimo *Pierrat prieš Teisingumo Teismą* (38 ir 39 punktai) ir iš 2002 m. vasario 20 d. Sprendimo *Roman Parra prieš Komisiją* (T-117/01, Rink. VT p. I-A-27 ir II-121, 31 punktas). Ši teismų praktika kompetentingai tarnybai nustato pareigą konkrečiai motyvuoti, kuri skiriasi nuo pareigos motyvuoti bendrai ar nurodyti procedūros tinkamumą. Taigi apeliantės, kuri savo skunde nurodė, kad buvo tinkamų kandidatų sąrašo pirmoje

vietoje ir kad paskirto kandidato rezultatai buvo prastesni nei jos, atveju kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba savo sprendimą turėjo motyvuoti konkrečiai.

34 Taip pat apeliantė teigia, kad abipusio pasitikėjimo santykių būtinumas tarp laikinojo tarnautojo, kurį norima įdarbinti, ir nacionalinės politinės frakcijos narių nedaro įtakos kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos pareigai motyvuoti konkrečiai.

35 Parlamentas teigia, kad minėti sprendimai *Hochbaum & Rawes prieš Komisiją* ir *Pierrat prieš Teisingumo Teismą* nėra reikšmingi šiai bylai, nes yra susiję su skirtingomis situacijomis, t. y. pirmas sprendimas yra susijęs su paaukštinimo procedūra, iškraipyta keletu procedūrinių trūkumų, o antras sprendimas – su paskyrimų tarnybos sprendimu dėl nesančio tinkamų kandidatų sąraše asmens įdarbinimo.

36 Priešingai, šioje byloje ELP-ED frakcijos vidaus taisyklės aiškiai nurodė, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba gali pasirinkti vieną kandidatą iš trijų pirmųjų tinkamų kandidatų sąrašo, todėl priimto sprendimo motyvavimas šiuo atveju turi būti susijęs tik su teisės reikalavimų, kurie buvo taikomi paskyrimo procedūros teisėtumui, laikymusi, kaip skundžiamame sprendime buvo teisingai pripažinta.

37 Be to, nustatyta, kad nepakankamas atsakymo į skundą motyvavimas gali būti papildytas paaiškinimais teismo proceso metu. Parlamentas Pirmosios instancijos teisme teigė, kad ponas B buvo paskirtas dėl jo didesnės patirties bendrosios žemės ūkio politikos srityje.

Teisingumo Teismo vertinimas

38 Pagal Įdarbinimo sąlygų 11 straipsnio trečią pastraipą sprendimai, susiję su konkrečiu laikinuoju tarnautoju, yra skelbiami pagal Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje nustatytas sąlygas, kurios numato, kad „apie bet kokį sprendimą, susijusį su konkrečiu asmeniu, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, tuojau pat raštu pranešama atitinkamam pareigūnui. Bet kokiame asmens nenaudai priimtame sprendime nurodomos tokį sprendimą pagrindžiančios priežastys".

39 Pareigos motyvuoti, nustatytos Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje, o dėl sprendimų, priimtų po apskundimo, kaip nustatyta tų pačių nuostatų 90 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, tikslas yra pirmiausia suteikti suinteresuotam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų įvertinti sprendimo pagrįstumą ir galimybę pateikti ieškinį teisme dėl tokio sprendimo teisėtumo, ir, antra, leisti teisėjui įgyvendinti savo kontrolę (žr. šiuo klausimu 1981 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Michel prieš Parlamentą*, 195/80, Rink. p. 2861, 22 punktą).

40 Kaip teisingai pažymėjo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 36 ir 37 punktuose, paskyrimų tarnyba, pagal analogiją kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba, turi pareigą motyvuoti esant bent jau nepaskirto kandidato skundo dėl sprendimo atmesti jo kandidatūrą ir (ar) paskirti kitą kandidatą atmetimo stadijai (žr. pareigūno kandidatūros atmetimo klausimu 1993 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Parlamentas preiš Volger*, C-115/92 P, Rink. p. 6549, 22 punktą). Pareigos motyvuoti apimtis turi būti nustatyta remiantis konkrečiomis bylos aplinkybėmis (1989 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Prelle prieš Komisiją*, C-169/88, Rink. p. 4335, 9 punktas).

41 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba, turėdama laisvę pasirinkti vieną kandidatą iš jai pateikto tinkamų kandidatų sąrašo, galėjo pagrįsti savo sprendimą tik teisės

reikalavimų, kurie buvo taikomi paskyrimo procedūros teisėtumui, laikymusi. Dėl to šiuo atveju jis plačiau pritaikė savo teisminę praktiką, susijusią su paaukštinimo procedūra, pagal kurią, jei paaukštinama pasirinktinai, pakanka, kad skundo atmetimas būtų motyvuotas remiantis teisės reikalavimais, kurie pagal Tarnybos nuostatus taikomi procedūros teisėtumui (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Vela Palacios prieš ESK* 22 punktą ir sprendimo *Roman Parra prieš Komisiją* 27 punktą).

42 Šiuo atveju aišku, kad laikinojo tarnautojo įdarbinimo procedūra yra paremta tik kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos laisvu pasirinkimu pagal ELP-ED frakcijos vidaus taisykles, nustatytas dokumento, susijusio su įdarbinimo procedūra ELP-ED, 6 punkte. Tačiau tiek, kiek su tuo yra susijusi pareiga motyvuoti, tai negali būti prilyginta pareigūno paaukštinimo darbe procedūrai, nustatytai Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje, kuri yra „išimtinai pasirinktinė".

43 Iš tiesų laikinojo tarnautojo atrankos procedūra, nustatyta ELP-ED frakcijos taisyklėse, apima pradinę kandidatų, kviečiamų į žodinį ir rašytinį egzaminus, atranką, komisijos tinkamų kandidatų sąrašo sudarymą pagal šių egzaminų rezultatus ir kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos lyginamąjį kandidatų bylų bei komisijos sudaryto sąrašo nagrinėjimą.

44 Kompetentingo asmens sprendimas, iš esmės pagrįstas subjektyvaus pobūdžio palyginamuoju įvertinimu, taip pat remiasi objektyviais duomenimis, tai yra kandidatų bylų palyginimu su kvalifikaciniais reikalavimais, nurodytais pranešime apie laisvą darbo vietą ir komisijos pasiūlymo, pagrįsto egzaminų rezultatais, įvertinimu.

45 Taigi kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba turėjo komisijos nuomonę apie kandidatų galimybes ir sugebėjimus, atitinkančius nustatytus reikalavimus, t. y. nuomonę, kuri skirta suteikti kompetentingai tarnybai kandidatų privalumų palyginimo pagrindą, ir ši nuomonė yra dalis argumentų, kuriais komisija pagrindė savo kandidatų įvertinimą.

46 Taigi ta apimtimi, kuria kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba nukrypo nuo komisijos nuomonės ir taip pat nuo eilės tvarkos, pagrįstos kvalifikacinių egzaminų rezultatais, apie kurią apeliantė buvo informuota, bendra motyvacija ar paprasčiausia nuoroda į įdarbinimo procedūros teisėtumą neleido pastarajai suprasti jos kandidatūros atmetimo priežasčių.

47 Šiuo atveju konkreti motyvacija būtų labiau pagrįsta atsakant į apeliantės skundą dėl to, kad ji dalyvavo individualiame pokalbyje, kuris iš pradžių nebuvo numatytas, kad ji negavo jokios informacijos apie įdarbinimo procedūros rezultatus tol, kol to pati nepaprašė, ir kad ji savo 2001 m. balandžio 11 d. skunde aiškiai nurodė tinkamų kandidatų sąrašo turinį bei jame nustatytą eilės tvarką.

48 Iš Pirmosios instancijos teismo nustatytų faktų aišku, kad, pirma, 2001 m. sausio 31 d. komisijos pirmininko atsakymas į 2001 m. sausio 16 d. apeliantės laišką apsiribojo apeliantės informavimu apie kompetentingos tarnybos pasirinkimo procedūrą. Antra, 2001 m. gegužės 28 d. ELP-ED frakcijos pirmininko laiškas, atmetantis apeliantės skundą, apsiribojo atliktų paskyrimo procedūros etapų nurodymu.

49 Taigi ikiteisminiės procedūros metu apeliantė negavo jokios konkrečios su ja susijusios informacijos, o tik bendrą informaciją apie atliktą procedūrą.

50 Kadangi jokių motyvų nepateikimo iki ieškinio pateikimo trūkumas pagal analogiją su paskyrimų tarnyba negali būti ištaisytas kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos pateiktais paaiškinimais teisme (žr. šiuo klausimu 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin prieš Komisiją*, C-343/87, Rink. p. I-225, 15 punktą), iš to išplaukia, kad kompetentinga tarnyba pažeidė savo pareigą motyvuoti.

51 Vadinasi skundžiamo sprendimo 41 punkte nurodydamas, kad sprendimo nepasirinkti apeliantės kandidatūros motyvavimas galėjo būti susijęs tik su taikytinų teisės reikalavimų laikymusi, ir savo sprendimo 46 punkte nuspręsdamas, kad minėtas sprendimas buvo pakankamai motyvuotas, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Todėl šiuo pagrindu skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, nenagrinėjant kitų apeliantės pateiktų teisinių pagrindų.

Dėl bylos esmės

52 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, kadangi šioje bylos stadijoje tai įmanoma padaryti, galima priimti galutinį sprendimą dėl apeliantės reikalavimų panaikinti ginčijamus sprendimus ir priteisti iš Parlamento atlyginti jai padarytą žalą.

Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamus sprendimus

53 Remiantis minėtomis aplinkybėmis darytina išvada, kad kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba pažeidė savo pareigą motyvuoti, kadangi savo atsakyme į apeliantės skundą nepateikė jokių motyvų.

54 Iš to išplaukia, kad apeliantės teisinis pagrindas dėl pareigos motyvuoti pažeidimo turi būti priimtas. Todėl sprendimas, atmetantis apeliantės skundą, ir dėl to kiti ginčijami sprendimai turi būti panaikinti, nenagrinėjant kitų teisinių pagrindų.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

Šalių argumentai

55 Apeliantė teigia, kad patyrė materialinę ir moralinę žalą dėl pažeidimų, kurie pateisina žalos atlyginimą. Materialinė žala atsirado dėl to, kad ji nebuvo priimta į viešąją tarnybą, kai kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba galėjo paskirti tik ją. Todėl ji prarado visas teises ir naudą, susijusią su karjera Bendrijos viešojoje tarnyboje. Pripažindama, kad įtraukimas į tinkamų kandidatų sąrašą automatiškai negarantuoja paskyrimo, ji teigia, kad dėl asmeninių aplinkybių ji negalėjo būti nepaskirta.

56 Dėl moralinės žalos, apeliantės teigimu, ji išplaukia iš visiško skaidrumo nebuvimo paskyrimo procedūroje. Kadangi Parlamentas atsisakė informuoti apie priimtus sprendimus įdarbinimo metu ir nepagrindė jos kandidatūros atmetimo, o kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba neatsakė į jos skundą, tai ją paskatino pateikti ieškinį Pirmosios instancijos teisme.

57 2001 m. gruodžio 10 d., pateikdama dubliką Pirmosios instancijos teisme, apeliantė reikalavo materialinės žalos, atitinkančios atlyginimą, kurį ji būtų gavusi, jei būtų atrinkta, tai yra 5 055, 47 EUR (mėnesinė alga) x 10 (kadangi ponas B buvo įdarbintas 2001 m. vasario mėn.), atlyginimo; prie šios sumos turi būti pridėtos mėnesinės išmokos. Ji reikalavo 10 000 EUR moralinės žalos atlyginimo.

58 Parlamentas teigė, kad apeliantė neturi teisės į žalos atlyginimą. Kompetentinga sudaryti darbo sutartis tarnyba nepadarė nusižengimo ir pakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą, be to, pirmos instancijos proceso metu ji pateikė papildomą motyvaciją.

59 Parlamentas papildomai remiasi Pirmosios instancijos teismo praktika, pagal kurią atitinkamo akto panaikinimas yra adekvatus žalos atlyginimas (Pirmosios instancijos teismo 1996 m. kovo 21 d. Sprendimo *Otten prieš Komisiją*, T-376/94, Rink VT p. I-A-129 ir II-401, 55 punktas ir 2000 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Compogrande prieš Komisiją*, T-136/98, Rink. VT p. I-A-267 ir II-1225, 68 punktas).

60 Parlamentas taip pat teigia, kad savo dublike ieškovė tiksliai nenurodė materialinės žalos dydžio, o tai prieštarauja Pirmosios instancijos teismo reglamento 44 straipsnio 1 daliai, kadangi ji galėjo tai padaryti, pateikdama ieškinį, ir kadangi ji nenurodė jokių specialių pateisinančių aplinkybių. Šiuo klausimu jis remiasi 1990 m. rugsėjo 20 d. Sprendimu *Hanning prieš Parlamentą* (T-37/89, Rink. p. II-463, 82 punktas).

Teisingumo Teismas konstatuoja

61 Pirma, dėl moralinės žalos, atsiradusios dėl ginčijamų sprendimų nemotyvavimo, reikia konstatuoti, kad jų panaikinimas savaime yra žalos, kurią ieškovė patyrė, adekvatus atlyginimas. Todėl prašymas atlyginti šią žalą turi būti atmestas (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Hochbaum & Rawes prieš Komisiją* 22 punktą).

62 Antra, dėl tariamos materialinės žalos reikia pažymėti, kad ieškovė savo ieškinyje tiksliai nenurodė tariamos materialios žalos dydžio, o tai padarė tik savo dublike. Todėl ji neįvykdė reikalavimų, nustatytų Pirmosios instancijos teismo reglamento 44 straipsnio 1 dalyje. Teisingumo Teismas pripažino, kad konkrečiais atvejais, ypač

kai tariamą žalą sunku apskaičiuoti, ieškinyje nėra būtina tiksliai nurodyti žalos dydžio ar apskaičiuoti prašomos kompensacijos sumos (žr. šiuo klausimu 1975 m. gegužės 14 d. Sprendimą *CNTA prieš Komisiją*, 74/74, Rink. p. 533, ir 1979 m. kovo 28 d. Sprendimą *Granaria prieš Tarybą ir Komisiją*, 90/78, Rink. p. 1081, 1090). Tačiau šioje byloje ieškovė ieškinyje nenustatė ir net nenurodė, kad yra specialios aplinkybės, pateisinančios šios žalos neapskaičiavimą. Todėl prašymas atlyginti materialią žalą yra nepriimtinas ir turi būti atmestas.

63 Iš to išplaukia, kad reikalavimai atlyginti žalą negali būti priimti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

64 Remiantis Darbo reglamento 122 straipsnio pirma pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Remiantis to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalimi, taikoma apeliacinėse bylose pagal 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė prašė priteisti išlaidas iš Parlamento ir didžioji dalis jo reikalavimų buvo atmesta, išskyrus reikalavimą atmesti ieškinį dėl žalos atlyginimo, jis be savo bylinėjimosi išlaidų turi padengti visas Chantal Hectors nurodytas išlaidas Teisingumo Teisme ir pusę išlaidų, apeliantės nurodytų Pirmosios instancijos teisme.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo 2003 m. sausio 23 d. sprendimą *Hectors prieš Parlamentą* (T-181/01).**

2. **Taip pat panaikinti kompetentingos sudaryti darbo sutartis tarnybos sprendimus dėl pono B paskyrimo į Europos Parlamento Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos olandų kalbos administratoriaus pareigas ir dėl Chantal Hector kandidatūros į šias pareigas atmetimo bei sprendimą dėl jos skundo atmetimo.**

3. **Atmesti kitą apeliacinio skundo dalį.**

4. **Nurodyti Europos Parlamentui padengti išlaidas apeliacinėje byloje ir be savo bylinėjimosi išlaidų padengti pusę Chantal Hectors išlaidų Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme.**

Parašai.